

զայն իր աթոռը . ասով մեծ յազթանակ մը տանիլ կը կարծէին իրենց հակառակորդներուն վրայ : Կ'երևի թէ Յակոբ կաթողիկոսի համակրութիւնը Մուղնեցիի կողմնէր երկու պատճառաւ . նախ՝ որ ան նշանակուած էր իր նախորդին՝ Փիլիպպոս կաթողիկոսի կողմէ, և երկրորդ՝ Մուղնեցի Արևելցի եպիսկոպոս մը ըլլալուն՝ բնականաբար պիտի աշխատէր Օսմանեան բաժնի Հայոց մէջ Մայր Աթոռի հմայքը բարձր պահել և Ամենայն Հայոց հայրապետի ազդեցութիւնը չնուազեցնել : Այդ պատճառաւ կաթողիկոսը այնքան կարևորութիւն չէր ընծայեր Մուղնեցիի դէմ եղած ամբաստանութեանց . ընդհակառակը՝ սիրալիր թուղթեր կը ղրկեր անոր : Մուղնեցիի մարդիկը պարծանքով կը տարածանէին հայրապետի այս ջերմ վերաբերմունքը ու յոխորտ կեցուածք մը ունէին եղիազարեանց դէմ : Վերջիններս սակայն կը յաջողին իրենց կողմը շահիլ Թորոս կաթողիկոսը, որմէ կ'ակնածէր ժողովուրդը իր բարձրագոյն աստիճանին համար :

Թորոս կաթողիկոս այս խնդիրներուն պատճառաւ 1656 Դեկտ. 19ին ընդհանուր ժողով կը գումարէ Ս. Աստուածածնի եկեղեցին : Ժողովին ներկայ կը գրտնուին Ուլաատուր Սեբաստացի և Մարտիրոս Դրիմեցի վարդապետները և Թագէոս ու Ուլաատուր եպիսկոպոսները, Սոճա Ռուհիճան, Կ. Պոլսոյ վեց եկեղեցիներու և Սկիւտարի քահանաներն ու իշխանները և խուռն բազմութիւն մը ժողովուրդի ամէն դասակարգէն : Մուղնեցիի արբանեակները, գլխաւորութեամբ Պարմախսուզ Աստուածատուր և Տարաբխանաճի Վարդան երէցներուն, տեսնելով որ ժողովը իր կաթողիկոս նախագահով նպաստաւոր տրամադրուած է դէպի Եղիազարն ու Եղիազարեանները՝ զայն խանգարել կը փորձեն : Յաջորդ Կիրակի (21 Դեկտ.) Թորոս կաթողիկոս Ս. Աստուածածնի եկեղեցիի բեմէն